

ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ
ОДЛУКА
Представка број 9864/15
Радина САВКОВИЋ и Мирољуб САВКОВИЋ
против Србије

Европски суд за људска права (Друго одељење), на заседању Одбора 7. септембра 2021. године у саставу:

Aleš Pejchal, *председник*,

Branko Lubarda,

Pauliine Koskelo, *судије*,

и Hasan Bakırcı, *заменик секретара одељења*,

Имајући у виду горе наведену представку поднету 9. фебруара 2015. године,

Имајући у виду запажања која је доставила Тужена Влада, као и да подносиоци представке нису доставили своја запажања као одговор,

Након већања, одлучује како следи:

ЧИЊЕНИЦЕ

1. Подносиоци представке, гђа Радина Савковић (прва подносиатељка представке) и г. Мирољуб Савковић (други подносиатељ представке), су држављани Републике Србије, рођени 1965. и 1954. године, и живе у Крагујевцу.

2. Прва подносиатељка представке није овластила адвоката да је заступа пред судом, док је другог подносиоца представке заступала гђа Н. Радевић, адвокат из Крагујевца.

3. Владу Републике Србије је заступала њена заступница, гђа З. Јадријевић Младар.

4. Подносиоци представке су се притуживали на наводну смрт свог новорођеног детета у државној болници 1992. године и тврдили су да би дотично дете заправо могло бити живо, јер је противзаконито дато на усвајање. С тим у вези, подносиоци представке су тврдили да имају право да знају истину о судбини свог детета. Они су се даље притуживали да нису имали делотворан домаћи правни лек у погледу својих притужби.

ПРАВО

5. Суд, будући да је он тај који подводи чињенично стање под одговарајућу правну норму (видети, међу многим другим изворима, *Радомиља и други против Хрватске* [ВВ], бр. 37685/10 и 22768/12, ст. 114. и 126, од 20. марта 2018. године), сматра да се горе наведене притужбе морају испитати у складу са чланом 8. и чланом 13. тумаченим у вези са чланом 8. Конвенције (видети предмет *Зорица Јовановић против Србије* 21794/08, ст. 43. и 78, ЕСЉП 2013, и *Мик и Јовановић против Србије* (одл.), бр. 9291/14 и 63798/14, од 23. марта 2021. године).

6. У предмету *Мик и Јовановић*, решавајући иста питања као и она која су подносиоци представке покренули у овом предмету, Суд је недавно закључио да због нових правних помака на домаћем нивоу нема више оправдања да настави са испитивањем случаја у смислу члана 37, став 1(в) Конвенције. Поред тога, Суд није нашао никакве посебне разлоге у вези са поштовањем људских права дефинисаних у Конвенцији који би захтевали даље испитивање случаја према члану 37, став 1. *in*

fine. Сходно томе, предметне представке су избрисане са списка предмета Суда (видети ст. 43–52 цитиране одлуке).

7. Суд не налази било какав разлог за одступање од својих закључака у горе поменутом предмету те стога брише представку у овом предмету по истом основу.

8. Ово, међутим, не доводи у питање овлашћења Суда да поново уврсти, у складу са чланом 37, став 2. Конвенције, ове или било које друге сличне представке на свој списак предмета уколико постоје релевантне околности, укључујући било који каснији развој догађаја или недостатак истих, који би могли оправдати такав поступак (видети *Мик и Јовановић*, цитиран горе, став 53).

9. С обзиром на горе наведено, Суд на крају закључује да није потребно одвојено испитати било који од бројних приговора о неприхватљивости које је Влада изнела у овом предмету (*ibid.*, став 54.).

Из ових разлога, Суд, једногласно,

Одлучује да скине представку са своје листе предмета.

Састављено на енглеском језику и прослеђено у писаном облику 30. септембра 2021. године.

Hasan Bakırcı
заменик секретара одељења

Aleš Pejchal
председник